

Cognosce te ipsum (Cicéro)

Sniego karalienė

Rūmų sienos buvo sniego supustytos, o langai su durimis smarkių vėjų prakirsti. Ten buvo per šimtą tokių sniego salių įvairaus pavidalo ir didumo, didžiausia turėjo daug mylių išilgai ir skersai, jos visos buvo gražiai šviečiamos šiaurės pašvaistės. Nors jos spindėte spindėjo šviesa, bet buvo šaltos ir tuščios. Jokio džiaugsmo, jokios linksmybės! Čia niekad nebuvę daromi pokyliai su šokiais, kurių metu būtų žaidę pūgos ir baltieji lokiai galėję vaikščioti su paskutinėmis kojomis, rodydami savo mitrumą; čia niekad kortininkai nesibardavo ir nesipešdavo, o baltos lapelės nesirinkdavo kavutės ir jaukiai sutūpusios neleidinėjo liežuvių. Ne, Sniego karalienės salės buvo visados tuščios ir šaltos! Šiaurės pašvaistė rodydavosi tokiais vienodais tarpais, jog nesunku buvo žinoti, kada ji labiausiai išiliepsnos ir kada priges. Vidury didžiosios tuščios sniego salės blizgėjo sušalęs ežeras, o jo ledas buvo suskilęs į tūkstantį į vienas kitą visai panašių, lyg kokio menininko padarytų, kąsnelių. Būdama namie, Sniego karalienė sėdėdavo pačiame to ežero viduryje ir vadindavo tą ežerą išminties veidrodžiu, laikydama jį vieninteliu ir geriausiu veidrodžiu pasaulyje.

Kajus buvo pamėlynavęs nuo šalčio, tapęs beveik juodas, bet jis to nejuto — Sniego karalienės pabučiavimai atėmė jam jautrumą šalčiui, jo širdis buvo pavirtus į ledą. Jis rankiojo plokščius kampuotus ledo kąsnelius, juos dėliojo, kad kas išeitų, kaip mes dėliojame iš medžio gabaliukų visokias figūras ir vadiname tai kinišku žaidimu. Savo sudarytas figūras Kajus laikė didžiausios gražybės ir svarbos dalyku. Taip jis galvojo dėl patekusio į jo akį to prakeikto stiklo krislelio. Iš ledo kąsnelių Kajus dėliojo visokius žodžius, bet niekaip negalėjo sudėti žodžio „amžinybė“, nors labai to norėjo. Sniego karalienė buvo jam sakiusi: „Tik sudėk šitą žodį, ir tu būsi sau viešpats, o aš tau padovanosiu visą pasaulį ir priedo dar naujas pačiūžas!“ Bet sudėti jis to žodžio nemokėjo.

— Kajau! Mielas mano Kajau! Pagaliau tave radau!

O jis sėdėjo visas sustingęs ir šaltas. Gerda pravirko, jos karštos ašaros krito Kajui ant krūtinės, pasiekė širdį, su tirpdė ledą ir stiklo šukelę. Kajus pažvelgė į Gerdą, o ji sugiedojo:

*Žydi lelijos ir rožės daržely,
Jėzų atrasime mes ten vaikėli!*

Šoko tada Kajui ašaros iš akių, su ašaromis kartu iškrito ir stiklo krislelis, jis pažino Gerdą ir džiaugsmingai sušuko:

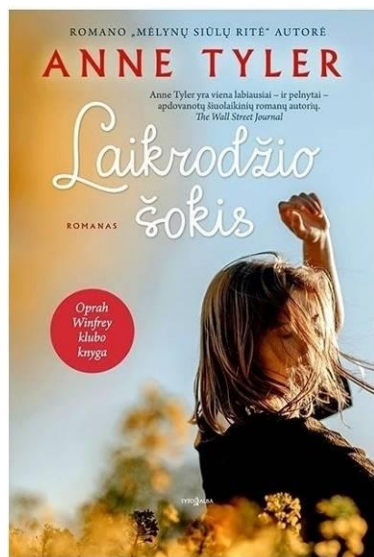
— Gerdute! Brangiausia mano Gerdute! Kur taip ilgai buvai? Kur aš pats buvau? — Apsidairė aplink. — Kaip čia šalta, kaip čia tuščia!

Jis prisiglaudė prie Gerdos, ta juokėsi ir verkė iš džiaugsmo. Buvo toks didelis džiaugsmas, jog ledo kąsneliai ėmė šokinėti, o kai pavargo, jie sugulė, ir susidėjo tas pats žodis, apie kurį Sniego karalienė sakė, kad jei jis jį sudės, pasidarys nepriklausomas viešpats, ji dovanos jam visą pasaulį ir priedo dar naujas pačiūžas.

Gerda pabučiavo jo skruostus, ir jie paraudonavo, pabučiavo jo akis — tos ėmė spindėti kaip ir jos akys, pabučiavo jo rankas ir kojas — jis vėl pasidarė sveikas ir greitas. Dabar Kajus nebebijojo Sniego karalienės grįžtant namo — čia gulėjo jos atleidžiamas jam raštas, išrašytas blizgančiomis ledo raidėmis.

Susikabinę rankomis, abudu išėjo iš tos didžios pilies. Visur, kur jie ėjo, vėjas nustodavo pūtes ir pasirodydavo saulė.

BIBLIOTEKOS SKILTIS

Kaip ugdyti žmoguje norą skaityti? Vienas iš būdų, mano nuomone, būtų šis - mokinyms turi sutikti įdomų mokytoją, kuris vestų į neapbrėpiamą knygų pasaulį. Šis žmogus turi užburti, užkrėsti bei, žinoma, degti noru dirbti ir teikti turimas žinias. Šį kartą išpūdziais apie perskaitytą knygą, kuri pakliuvo į rankas gimnazijos bibliotekoje, dalijasi lietuvių kalbos ir literatūros mokytojai Genovaitė Valantienė.

Populiarioji literatūra... Intelektualas surauktų nosį – ji tikrai ne jam, o daugelis žmonių nudžiugtų, kad vėl galės panirti į istoriją, kuri leis užsimiršti, patirti nepakartojamų išpūdzių, galbūt pažinti save, išgyventi kito klaidą, kad savos išvengtum... Visokių knygų yra, visokios randa savo skaitytoją. Svarbu, kaip rašo R.Granauskas, kad tik būtų raidžių. Tad kokia knyga pakliuvo man į rankas gimnazijos bibliotekoje?

Vardininkas kas? Anne Tyler romaną „Laikrodžio šokis“. Tai dvidešimt antrasis autorės romanai.

Kilmininkas ko? Ilgai negalėjau suprasti romano pavadinimo. Gal tai šokis pagal niekada nesustojančio laiko muziką, kuri negailestingai skatina suktis įvykių sūkuryje, kai negali rinktis nei ritmo, nei partnerio, kai negali palikti šokio aikštelės, kai negali pailsėti, sustoti. Šiame laikrodžio šokyje sukasi romano veikėja Vila. Minimame romane

keturios datos, kada keičiasi Vilos gyvenimo muzika, bet ritmas lieka tas pats ir jo Vila negali rinktis – parenka kiti, neklausdami jos norų. Tos datos – moters amžiaus tarpsniai:

- ☞ 1967 metai, kai Vila buvo moksleivė,
- ☞ 1977 metais ji studentė, kuriai peršasi išskirtinis vaikinai, kurį visi mėgsta, kuris daro išpūdį visiems,
- ☞ 1997 metais ji jau našlė, norinti atsitiestipo vyro žūtis,
- ☞ 2017 metai, Vilai dovanojantys galimybę keisti gyvenimą ir keistis, nes ji gali pradėti gyventi ir rinktis pati, kaip šokti laikrodžio šokį.

Naudininkas kam? Romano realybė artima visiems – kas tik pradeda laiko siūlomą šokį, ir kas jau galbūt netrukus baigs, kai tik suskambės paskutiniai laikrodžio šokio akordai. Ypač turėtų patraukti tuos, kurie nuolat abejoja, nepasitiki savimi, bijo rizikos, nedrįsta išsiveržti iš žaidimo, kuriam taisyklės kuria kiti. Tai galimybė pažvelgti į gyvenimą iš šalies ir galbūt suprasti save. Tai paprasta Vilos istorija tokiems pat paprastiems žmonėms, bet kartu yra siūloma ir išeitis iš užburto rato.

Galininkas ką? Romane rašoma apie didžiausius rifus, ant kurių užplaukia Vilos gyvenimo laivas:

- ☞ sudėtingi santykiai su seserimi Eleine,
- ☞ išgyvenimai motinai vis paliekant šeimą,
- ☞ tėvo nepriekaištingas gerumas, kuris dažnai toks nenatūralus ir žeidžiantis,
- ☞ per anksti sukurta šeima,
- ☞ šalti santykiai su sūnumis,
- ☞ pernelyg ja besirūpinantys vyrai, kurie neleidžia jai gyventi savo gyvenimo.

Įnagininkas kuo? Skaitydama žavėjausi Vila, kuri išmoko gyvenimo pamokas ir galėjo tapti savimi, kuri suvokė, kad gyvenimas gali būti ne idealus, bet spalvingas. Kad būtum mylimas ir laimingas, nereikia nei pinigų, nei įtakingų draugų, nei išpuoselėtos buities.

Vietininkas kur? Romane kiekvienas grįžtame į savo gyvenimą.

Šauksmininkas. Turėtų būti kreipinys ir paraginimas. Šis linksnis pats pavojingiausias. Gali nukreipti ir gali atstumti. Linksniuokite knygą iš pradžių ir apsispręskite.

Genovaitė Valantienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja

NAUJA RUBRIKA: ŠIMTAS ĮDOMIŲ FAKTŲ APIE MŪSŲ MOKYKLĄ

7 faktas. Mokyklos bendrabutis

Mokykla ilgą laiką savo bendrabučio neturėjo. Tarpukariu mokiniai gyveno pas atskiras šeimininkes, kurios už suderėtą produktų skaičių ir nedidelį atlyginimą (nuo 15 iki 30 litų per mėn.) aprūpino mokinius butu, kuru ir šviesa. 1923 m. samdomuose butuose, t.y. ne pas tėvus ir ne pas gimines, gyveno 64 mokiniai. Dvylikos mokyklos mokinių gyvenimo sąlygos buvo labai blogos.

1924 m. antrame pusmetyje mokytojai ir direktorius 131 kartą aplankė mokinius, gyvenančius ne pas tėvus. Nuo 1949 m. lapkričio 15 d. prie gimnazijos įsteigtas bendrabutis (internatas) su valgykla 50-čiai mokinių, iš jų 10-čiai mokinių finansų skyrius skyrė pilną mitybos išlaikymą po 270 rub. vienam mokiniui per mėnesį. Internato patalpos buvo apšildomos 4 krosnimis.

Pokario metais mokiniams iš tolimesnių apylinkių jau nebereikėjo samdytis buto, nes mokykla 1952 metais gavo pastatą bendrabučiu (Vasario 16-osios gatvėje). Čia 45 moksleiviai buvo aprūpinti patalynė, kuru, šviesa. Dalis mokinių buvo maitinami nemokamai, kiti turėjo sumokėti tam tikrą mokesį. Kasmet bendrabučiu išlaikyti buvo skiriama apie 11 tūkst. sovietinių rublių. Ten nuolat būdavo auklėtojai, kurie rūpinosi mokinių pamokų ruošą ir laisvalaikį. Pasiaukojamai dirbo auklėtojai Romualdas Malčius, Agota Poškaitė, Juzefa Baranauskienė, Stefa Malčiuvienė, Alfonsas Žičkus ir kt.

Vadovaujant direktoriui Justinui Paulauskui, pastatytas naujas 120 vietų mokinių bendrabutis, kuriame 1971-1972 m.m. jau gyveno 80 mokinių. Bendrabučio ilgamečiu šeimininku tapo mokytojas A. Žičkus, kuris tėviškai rūpinosi auklėtiniais iki pat savo gyvenimo pabaigos. Šis bendrabutis veikė iki 1985 metų. Netrukus pastatas atiduotas Mažeikių jaunųjų technikų stočiai. Bendrabučio auklėtojai: Romualdas Malčius, Stefa Malčiuvienė, Agota Poškaitė, Juzefa Baranauskienė, Alfonsas Žičkus, Danutė Rukevičiūtė, Danutė Juškienė, Asta Jonuškytė.

8 faktas. Buvusi auklėtinė mokė šalies prezidentę

Tai Stefanija Lukošytė-Kasiulaitienė, kuri mūsų, tada Mažeikių vidurinę mokyklą, baigė 1959 m. (33 laida) ir tais pačiais metais įstojo į Vilniaus universiteto filologijos fakulteto anglų kalbos specialybę. Baigusi universitetą nuo 1963 m. iki šiol (2018 m.) dirba Vilniaus S. Nėries gimnazijoje anglų kalbos mokytoja. Gali pasigirti išugdžiusi daug garbių Lietuvos žmonių, tarp kurių ir pati šalies prezidentė Dalia Grybauskaitė. D. Grybauskaitės laida buvo pirmoji, kurią anglų kalbos mokytoja išleido, todėl šie mokiniai jai ypač brangūs, apie tą klasę jos prisiminimai šilčiausi ir ryškiausi. Anot mokytojos, „Būna tokių ryškių vaikų, jog iš karto supranti, kad iš jų išaugs svarbūs žmonės. O Dalytė tobulėjo laikui bėgant. Ji nebuvo pirmūnė, bet pasižymėjo stropumu, judrumu, savarankiškumu. Šios savybės ir padėjo jai pasiekti karjeros aukštumų“, - anglų kalbos mokytoja prisipažino nenumaniusi, kad auginą būsimą šalies vadovę. Paklausta, ar dabar nekeista į buvusią mokinę

kreiptis „Jūsų Ekscelencija“, S. Kasiulaitienė teigė tikrai to nedaranti. „Aš visada ją vadinu Dalyte. Ji man vis dar Dalytė, ta pati maža mergaitė, su kuria susipažinau atėjusi dirbti. Pirmiausia aš matau Dalytę, o tik tada prezidentę“, - meiliai apie buvusią mokinę kalbėjo S. Kasiulaitienė.

„Baigiau Mažeikių Merkelio Račkausko gimnaziją. Visi mano mokytojai buvo dideli šviesuoliai. Tai, ko jie mokė, man yra labai įstrigę“, - prisiminimais dalijosi ji. Anot moters, vienos mėgstamiausių jai buvo anglų kalbos pamokos. Paklausta, ar nebuvo mokytojo įtakos renkantis būsimą profesiją, ponja Stefanija nesigynė. „Visko gali būti. Buvau stropi mokinė, man viskas sekėsi, tačiau nenorėjau ateityje sėdėti užsikarusi po popieriais. Man visada buvo reikalingas bendravimas ir atgalinis ryšys, todėl svajoju tapti gydytoja arba mokytoja“, - apie kelių mokytojų profesijos link pasakojo S. Kasiulaitienė.

Savo prisiminimuose S. Kasiulaitienė dalijasi apie mokyklą: "Tuo metu mokykloje dirbo Mokytojai - asmenybės: Šlekiai, Stoniai, Adakauskai, Rupšiai ir kt. tai išstos šeimos paaukojusios savo gyvenimą mokyklai. Teko mokytis dar senoje mokykloje, tik vėliau pastatė naują. Puikūs prisiminimai iš tų laikų. Tik gal vienintelis ne labai malonus prisiminimas - sporto salė, kuri buvo padaryta iš stačiatikių cerkvės, ant kampo, kur vėliau buvo pastatytas vykdomasis komitetas. Kaip šiandien prisimenu - bažnyčios kupole buvo į taisyta virvė ir ja reikėdavo kabarotis į viršų. Būdavo labai ten šalta. Neturėjom geros sporto salės. Iš pamokų niekas nebėgdavo. Tais metais mokyklą baigė didelė abiturientų laida. Vėliau mokyklą pavadinta M. Račkausko vardu. Tai žmogus - asmenybė. Man dėstė Universitete lotynų kalbą. Vėliau aš mokiau ir auklėjau jo anūkę Elenutę Cvirkaitę“.

SVEIKINAME OLIMPIADŲ, KONKURSŲ LAUREATUS, MOKYTOJUS

Lietuvos mokinių chemijos olimpiada. I (mokyklinis) turas

I klasė (mokytoja Audronė Čekytė)

Domantas Turčinskis, Ic - I vieta
Eneidas Šiliauskas, Ic - II vieta
Toma Čekytė, Ic - III vieta
Ignas Jagminas, Ib - III vieta
Rasa Pudžiuvytė, Ia - III vietas
Osvaldas Mikalauskas, Ic - III vieta

II klasė (mokytoja Aistė Daubarienė)

Haroldas Pogojus, IIa - I vieta
Edvinas Pukelis, IIa - II vieta
Ernas Radzys, IIe - III vieta
Augustė Vainutytė, IIc - III vieta
Motiejus Pleinys, IIe - III vieta
Domantas Šefronas, IIe - III vieta

III klasė (mokytoja Audronė Čekytė)

Žygimantas Pudžiuvis, IIId - I vieta
Lukas Janušas, IIId - II vieta
Auksė Šimkutė, IIId - II vieta
Kristina Mackelaitė, IIId - III vieta
Ada Deksnytė, IIId - III vieta

IV klasė (mokytoja Aistė Daubarienė)

Austėja Kleišytė, IVb - I vieta
Austėja Milevičiūtė, IVb - II vieta
Damir Samarin, IVb - III vieta
Viktorija Norkutė, IVa - III vieta

Lietuvos mokinių fizikos olimpiada. I (mokyklinis) turas I klasė

1. Domantas Turčinskis Ic klasė. I vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
2. Rasa Pudžiuvytė Ia klasė. I vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
3. Eneidas Šiliauskas Ic klasė. II vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
4. Adomas Margelis Ib klasė. II vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
5. Emilis Kračus Ia klasė. III vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
6. Ugnė Žilinskaitė Ia klasė. III vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
7. Oavaldas Mikalauskas Ic klasė. III vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
8. Toma Čekytė Ic klasė. III vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė

II klasė

1. Haroldas Pogojus II a klasė. I vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
2. Orestas Ruseckas IIc klasė. II vieta. Mokytoja Vitalija Plonienė
3. Vytenis Milieška IIb klasė. III vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
4. Augustė Vainutytė IIc klasė. III vieta. Mokytoja Vitalija Plonienė
5. Karina Andrėkutė IIb klasė. III vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
6. Dominykas Budrys IIc klasė. IV vieta. Mokytoja Vitalija Plonienė

III klasė

1. Žygimantas Pudžiuvis IIId klasė. I vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
2. Aistė Eičinaitė IIId klasė. II vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
3. Karolina Bušmaitė IIId klasė. III vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė

IV klasė

1. Edvinas Ivanovas IVb klasė. I vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
2. Austėja Milevičiūtė IVb klasė. I vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
3. Dovydas Čiuta IVb klasė. II vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė
4. Žilvinas Smilgys IVa klasė. III vieta. Mokytoja Vilma Riaukienė

Finansinio raštingumo olimpiados II etapas

Už puikias žinias ir gebėjimus mūsų gimnazijos IIId klasės gimnazistai Lukas Janušas bei Rugilė Buivydaitė buvo apdovanoti vertingomis atminimo dovanomis.

LJA Kalėdinė eXpo-2023

Komanda BIG nominuota „Pramonės gamybai sparčiausiai pritaikomas sprendimas“. Ervinas Šipaitis III f kl. – ateities vizionierius!

Gimnaziją pasiekė džiugi žinia iš Panevėžio dailės mokyklos: mūsų gimnazijos II klasės mokinių Ugnės Bartkutės ir Viktorijos Vaizgėlaitės darbai buvo įvertinti Respublikiniame mokinių tapybos darbų konkurse „Dailininkų įkvėpti“. Jų darbai pateko tarp 126 geriausiųjų ir atrinkti parodai (iš 583 darbų, kuriuos sukūrė mokiniai iš 89 Lietuvos mokyklų).

Respublikinė tapybos darbų konkurso „Dailininkų įkvėpti“ paroda vyks Pragiedrulių kūrybiškumo centre. Atidarymas – 2023 m. gruodžio 12 d. Paroda veiks iki gruodžio 20 d. Po to darbai bus eksponuojami Panevėžio muzikos mokyklos galerijoje „Stop tai aš“, Panevėžio apskrities G. Petkevičaitės-Bitės bibliotekos galerijoje „Eksperimentas“.

Darbus konkursui pateikė dailės būrelis „Mūza“ nariai: Luka Kačinskaitė Ia, Noja Sakalauskaitė Ia, Eva Čepaitė IId, Domas Vilimavičius IIb, Ugnė Bartkutė IIb, Viktorija Vaizgėlaitė IIc, Rita Radzytė IId, Skaiva Simutytė IIId, Evelina Radvilaitė IIId, Neda Drungytė IIId.

Asta Milėškienė, dailės mokytoja

SVEIKINAME OLIMPIADŲ, KONKURSŲ LAUREATUS, MOKYTOJUS

2023 metais Lietuvos pramonininkų konfederacija P. Vileišio skulptūrinį portretą ir premiją skyrė mūsų gimnazijos ketvirtos klasės mokiniui Rokui Slančiauskui. Šis garbingas apdovanojimas kasmet įteikiamas Lietuvos moksleiviams, aktyviai ir žingeidžiai siekiantiems sėkmingo mokymo programos įsisavinimo, kuriems būdingas noras ir pastangos suvokti bei ugdyti savyje verslumo mąstyseną ir bruožus, dėmesys Lietuvos istorijos paveldui, pilietinės pareigos ir atsakomybės aukštas supratimas, visuomeninė veikla.

Pažįstame Roką kaip vidinės inteligencijos, mokslo ir kultūros žmogų. Net penkerius metus iš eilės jam skirtas Lietuvos „Maximalisto“ vardas, Mažeikių „Rotary“ klubo „Liberta“ įkurtoje rekreacinėje zonoje „Vyturių takas“, kur įamžinami Mažeikių miestą garsinantys moksleiviai, Rokui skirta atminimo lenta. Gimnazistas daugelio mokomųjų dalykų savivaldybės etapų ir respublikinių olimpiadų dalyvis ir laimėtojas, prasmingų veiklų gimnazijoje iniciatorius.

4×4 tinklinio varžybų nugalėtojai

I vieta – „Bebrų užtvanka“

II vieta – „Pabiručiai“

III vieta – „Ketvirtokai“

Už varžybų organizavimą dėkojame fizinio ugdymo mokytojai Rasai Akučkaitei

Lietuvos mokinių geografijos olimpiada. I (mokyklinis) turas I klasė

Emilis Kračus, I a klasė. I vieta. Mokytojas Dainius Stasys

Guoda Straupaitė, I c klasė. II vieta. Mokytojas Dainius Stasys

Domantas Turčinskis, I c klasė. II vieta. Mokytojas Dainius Stasys

Luka Kačinskaitė, I a klasė. III vieta. Mokytojas Dainius Stasys

Toma Čekytė, I c klasė. III vieta. Mokytojas Dainius Stasys

II klasė

Edvinas Pukelis, II a klasė. I vieta. Mokytojas Dainius Stasys

Dominykas Budrys, II e klasė. II vieta. Mokytoja Birutė Gudauskienė

Liucija Niciūtė, II a klasė. III vieta. Mokytojas Dainius Stasys

Haroldas Pogojus, II a klasė. III vieta. Mokytojas Dainius Stasys

III klasė

Joris Šarpnickas, III b klasė. I vieta. Mokytojas Dainius Stasys

Žygimantas Pudžiuvius, III d klasė. II vieta. Mokytojas Dainius Stasys

Dominykas Norvaišas, III d klasė. III vieta. Mokytojas Dainius Stasys

IV klasė

Dovydas Čiuta, IV b klasė. I vieta. Mokytojas Dainius Stasys

Lukas Buinickas, IV b klasė. II vieta. Mokytojas Dainius Stasys

Ignas Čiuta, IV b klasė. III vieta. Mokytojas Dainius Stasys

Mokytojas Dainius Stasys ir III d klasės mokinytis Žygimantas Pudžiuvius Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovų rūmuose dalyvavo mokinių, sėkmingai pasirodžiusių tarptautinėse dalykinėse olimpiadose ir konkursuose, juos rengusių mokytojų ir komandų vadovų pagerbimo šventėje. Žygimantas – 16-osios Tarptautinės geomokslų olimpiados IESO 2023 dviejų sidabro medalių laimėtojas.

Fotoreportažų konkursas „Krištolinis objektas 2023“

Luka Jankutė II vieta, mokytojas Raimondas Milėška.

Lietuvos mokinių informatikos olimpiados savivaldybės etapas

Haroldas Pogojus, II a klasė. I vieta.

Mantas Adomaitis, IV a klasė. II vieta.

Skaiva Goluenko, III c klasė. III vieta.

Mokytoja Sigutė Mackevičienė.

RUBRIKA: ŠIMTAS ĮDOMIŲ FAKTŲ APIE MŪSŲ MOKYKLĄ (tęsinys)**9 faktas. Pelnė daugiausiai žymių apdovanojimų**

Martynas Januška už aktyvią visuomeninę, kultūrinę ir švietėjišką veiklą 1998 m. yra apdovanotas rašytojos Šatrijos Raganos premija. 2003 metais Vasario 16-osios, Lietuvos valstybės atkūrimo dienos proga, apdovanotas Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Gedimino ordino medaliu. 2009 metais už nuopelnus švietimui jis nominuotas Metų mokytojo titulu. 2013 metais M. Januškaitei įteikta Mažeikių krašto kultūros premija.

Martynas Januška, baigęs Ylakių vidurinę mokyklą (Skuodo r.), pasirinko Valstybinės konservatorijos Klaipėdos pedagoginiame fakultete studijuoti lietuvių kalbą ir literatūrą su papildoma režisūros ir pedagogikos specialybe.

Nuo 1993 iki 2017 metų M. Januška dirbo Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijoje lietuvių kalbos ir literatūros mokytoju. 1996 metais jam suteikta lietuvių kalbos ir literatūros

mokytojo eksperto kvalifikacinė kategorija. Mokytojas M. Januška neapsiribojo vien pamokine veikla. Jis buvo tiek rajono, tiek respublikos visuomeninės veiklos sukuryje. 1997-2000 m. – Mažeikių r. tarybos narys, Švietimo, kultūros ir sporto komiteto pirmininkas. Daug metų vadovavo rajono lietuvių kalbos mokytojų metodinei tarybai, buvo Šatrijos Raganos jubiliejinių renginių komisijos pirmininkas, respublikinių renginių komiteto narys, rajono Meno tarybos narys. 2002 metais buvo išrinktas Lietuvių kalbos mokytojų sąjungos valdybos pirmininku. Nuo 2010 metų iki šiol yra „Lituanistų sambūrio“ narys.

M. Januška nuolat kūrybingai organizavo ir vedė kultūrinius renginius rajone, kūrė įvairių švenčių scenarijus. Buvo daugelio masinių rajono ir gimnazijos renginių režisierius. Jis kasmet dalyvavo įvairių literatūrinių ir kalbinių darbų vertinimo komisijose, pats ruošė mokinius meninio skaitymo ir Jaunųjų filologų konkursams, kur jie pelnė prizines vietas tiek rajone, regione ar respublikoje.

M. Januška dalyko dėstymo temomis yra paruošęs vaizdinės ir garsinės medžiagos, kuri buvo eksponuojama respublikinėse parodose. Jis yra vedęs nemažai įvairių autorinių seminarų rajono, regiono ir respublikos mokytojams. Martynas Januška yra parengęs leidinį „Mažeikių kraštas“, sudarė ir padėjo išleisti kunigo Egidijaus Arnašiaus dainų albumą. Taip pat jis dalyvavo kuriant mokomuosius siužetinius filmus „Amžinojo įšalo žemė“, „Požemių pasaulis“, „Mažeikių rajono gamtos paminklai“. M. Januška nuolat bendradarbiavo su gimnazijos socialiniais partneriais. Kasmet organizavo ir režisavo jiems skirtą gimnazijos mokinių koncertinę programą. Aktyviai dalyvavo Mažeikių Kultūros centro, Mažeikių muziejaus, Mažeikių muzikos ir choreografijos bei Mažeikių r. savivaldybės viešosios bibliotekos organizuojamuose renginiuose, buvo ir jų iniciatorius. Juose dalyvavo mokytojo Martyno ir mokinių parengtos teatralizuotos programos ar poetinės kompozicijos. M. Januška – gimnazijoje organizuojamų „Pamokų kitaip“ iniciatorius ir organizatorius. Jis iki šiol rengia kultūros darbuotojų ir rajono mokytojų išvykas į spektaklius.

M. Januška tris kartus buvo respublikinio Jaunųjų filologų konkurso, vykusio Merkelio Račkausko gimnazijoje (1997, 2004 ir 2011 m.), iniciatorius ir pagrindinis organizatorius. Jis – 2010 m. Mažeikiuose atkurto „Skrajojamojo teatro“ įkvėpėjas ir režisierius. Šiuo metu Martynas Januška – Mažeikių kultūros centro Juozo Vaičkaus skrajojamojo teatro režisierius. 2018 m. jam, kaip vienam geriausių saviveiklinių spektaklių režisierių, įteiktas „Atspindžių“ laureato diplomą už Romualdo Granausko pjesės „Rožės pražydėjimas tamsoj“ režisūrą.

10 faktas. Cerkvė ir mokinių bažnytelė

1888 m. gruodžio 5 d. dabartinėje Laisvės gatvėje, tarp gimnazijos ir savivaldybės pastatų, buvo paskirtas žemės sklypas cerkvinės mokyklos statybai. 1894 m. buvo atidaryta stačiatikių cerkvė ir mokykla. Tų pačių metų lapkričio 25 d. cerkvė pašventinta Šventosios Dvasios vardu. Statybos reikalais rūpinosi Telšių stačiatikių šventikas Gaurilas Zasimovičius. Lėšų šiai statybai skyrė Peterburgo pirklys I.S. Kručkovas, Kronštato pirklys I.A. Kozlovskis ir vietiniai stačiatikiai. Cerkvė pastatyta ant akmeninių pamatų su varpine ir prieangiu. Stogas dengtas skarda. Cerkvinę mokyklą pradėjo lankyti Mažeikių mieste ir apylinkėse gyvenusių rusų bei kitų tautybių, o taip pat ir geležinkelio tarnyboje dirbusių lietuvių vaikai. Prasidėjus Pirmajam pasauliniam karui, daugumai rusų tautybės žmonių persikėlus gyventi į Rusiją, mokykla buvo uždaryta. Kaizerinės Vokietijos kariuomenė, užėmusi Mažeikius, cerkvėje įrengė arklides. Po I pasaulinio karo čia stovėjusios cerkvės reikalai mažai kam rūpėjo, pastatas nyko, o stačiatikiai religines apeigas atlikdavo latvių kirchėje.

1924 m. balandžio 12 d. progimnazijos direktorius M. Račkauskas kreipėsi į Švietimo ministeriją su tokiu raštu: „Šiuo prašau Švietimo Ministeriją, leisti parduoti iš varžytinių (nusigriovimui) niekeno neprižiūrimą, apleistą ir be reikalo pūvančią buv. Mažeikių cerkvę. Toji cerkvė įkainota 5000 Lt“. 1924 m. birželio 14 d. progimnazijos pedagogų taryba svarstė, ką daryti su cerkvės pastatu. Taryba pasiūlė buvusioje cerkvėje įrengti vieną progimnazijos klasę, fizikos-gamtos kabinetą ir progimnazijos knygyną. Sudaryta komisija iš apskrities viršininko Jono Motuzo, vietos klebono Juozo Dabužinskio, apskrities techniko Boriso Helcermano nustatė, kad, norint cerkvę pritaikyti gimnazijos reikmėms, reikia skirti 1900 Lt. Netrukus į šią cerkvę savo nuosavybės teises pareiškė ir stačiatikių Eparchijos taryba. Nuo 1925 m. gegužės mėnesio tarp progimnazijos ir stačiatikių prasidėjo teisminis bylinėjimasis. Buvo pasiūlyta stačiatikiams cerkvę, tik be žemės, gražinti nusigriovimui. 1926-02-23 pedagogų tarybos posėdyje nutarta buvusią cerkvę pertvarkyti į mokinių bažnytelę, nes vietos parapijos bažnyčioje mokiniai nevisada galėjo

sutilpti.

1927 m. birželio 14 d. gimnazijos tėvų komitetas prašo švietimo ministerijos cerkvę perdaryti į gimnazijos bažnytelę. Motyvuojama tuo, kad Mažeikiuose esanti sena, medinė bažnyčia nebesutalpina visų norinčių. Liepos 6 d. švietimo ministerija pritarė pedagogų norams. Tų pačių metų spalio 8 d. gimnazijos direktorius gavo apskrities statybos reikalų komisijos leidimą stačiatikių cerkvę perdaryti į gimnazijos bažnytelę. Ji buvo pašventinta Šv. Aloyzo - katalikiškojo jaunimo globėjo - garbei. 1944 m. Šv. Aloyzo bažnyčia uždaryta, joje įrengiamas sandėlis, o visa vidaus įranga išvežta į Leckavą. Čia, po gaisro atstačius bažnyčią, visa buvusi bažnytelės įranga panaudota Leckavos maldos namams. 1961 m.? Šv. Aloyzo bažnytelė buvo visai nugriauta. Nugriauta ir gotikinio stiliaus buvusi koplytėlė prie bažnyčios, kurios dalys liko po civilinė metrikacijos biuro pamatais.

Šv. Aloyzo bažnytelėje dirbo šie gimnazijos kapelionai: Juozapas Tautkus (1927-1934), Vincentas Čaplinskas (1931-1935), Vladislovas Baltiejus (1934-1939), Jonas Beinorius (1939-1941), Juozapas Tadarauskas (1941-1942), Alfonsas Klimavičius (1942-1944), Bronius Jurgutis (1943-1944).

11 faktas. Gimnazisto kepurėlė

1923 m. buvo nutarta, kad mokiniai iki lapkričio 1 d. turi įsigyti tamsiai mėlynas kepure su dviem geltonais kantai ir geltonu ženkleliu. Tai buvo bandymas progimnazijoje įvesti mokinių vieningą uniformą, tačiau buvo manoma, kad šiais mokslo metais mokiniai vargu dar galės įsigyti pilną mokinio uniformą, todėl buvo apsiribota įvesti kepurėles.

1924 m. pradėta nešioti kepurėles su ženklu „MG“ (Mažeikių gimnazija), o vėliau - prancūziškas aukštas „kepes“ su ženklu „LM“ (Lietuvos mokykla). Paskui jas pažemino per pusę ir patvirtino rudas, studentiškas.

(Nukelta į 10 puslapį)

„Sutemų valanda“

Beveik tris dešimtmečius vykdomas kultūros projektas – Šiaurės šalių literatūros savaitė – ir šiemet kvietė tamsiausiu lapkričio metu susiburti, uždegti žvakes ir skaityti.

Mūsų gimnazijoje lapkričio 27 - 30d. vyko Šiaurės šalių literatūros skaitymai „Sutemų valanda“. Vakarėjant po pamokų, užslenkant lapkričio tamsai, į mokyklos erdves rinkosi antros klasės, pasimėgauti jau antrus metus iš eilės garsinio skaitymo tradicija. Šių metų tema - „Kalėdos šiaurėje“ įnešė į erdves paslapties. Šis laikotarpis apgaubtas magijos, stebuklų laukimo ir išsipildymo. Jaukioje žvakių šviesoje skaitėme ištrauką iš Ingvild H. Rishoi knygos „Kalėdų pasaka“, autorė pasakoja kalėdinę istoriją apie viltį, išdavystę ir svajones. Ištrauka trumpa, bet jos užteko kalėdinei dvasiai ir šventės laukimui pažadinti, o žvakių liepsnelių šviesa, garuojanti arbata ir cinamonu kvepiantys sausainiai kūrė jaukią buvimo drauge atmosferą.

Gimnazijai paskirtas specialusis prizas už veiklą, išsiskiriančią savo kryptingumu ir kūrybiškumu

Šiais metais net 30 mokyklų pretendavo į teisę saugoti Gedimino pilies bokšte plevėsuojančią Lietuvos valstybinę vėliavą, kaip išskirtinį pagerbimą ir mokyklos pilietinių-patriotinių veiklų įprasminimą. Sprendimą perduoti 2023 metų vėliavą Kretingos rajono Darbėnų gimnazijai komisija priėmė atsižvelgdama į kryptingą veiklą puoselėjant vietos tapatybę, organizuojant šiuolaikiškus ir visą bendruomenę telkiančius istorinės atminties projektus, įgyvendinant išskirtinius edukacinius mokyklos erdvių kūrimo projektus istorinėmis temomis.

Komisija už veiklą, išsiskiriančią savo kryptingumu ir kūrybiškumu, specialiaisiais prizais šiemet paskatino penkias mokyklas: KTU Vaižganto progimnaziją, Mažeikių Merkelio Račkausko gimnaziją, Šilalės Simono Gaudėšiaus gimnaziją, Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją, Šimkaičių Jono Žemaičio pagrindinę mokyklą.

MEPA VEIKLOS

Gruodžio 18 dieną gimnazijos JEK narės ir MEPA jaunosios ambasadorės Konstancijos Kėvišaitės iniciatyva gimnazijoje svečiavosi Europos Komisijos atstovybės Lietuvoje vadovas Marius Vaščega ir JEK veiklų koordinatore Aneta Stankevičienė. Aktų salėje susirinkę gimnazistai su svečiais diskutavo apie Europos Sąjungos nūdienos aktualijas, karą Ukrainoje, Europos Sąjungos plėtros perspektyvas ir trikdžius, jaunimo galimybes, dirbtinio intelekto naudojimo teigiamas ir neigiamas puses. Diskusiją moderavo MEPA jaunoji ambasadorė K. Kėvišaitė. Europos Komisijos atstovybės Lietuvoje vadovas išsamiai atsakė į gimnazistų užduotus klausimus, pateikė daug įdomių pavyzdžių apie ES. Aktyviausiai diskusijoje dalyvavę gimnazistai svečių buvo apdovanoti paskatinamaisiais prizais.

Silva Paulauskienė, mokytoja

PROJEK TINĖS GIMNAZISTŲ VEIKLOS

Gruodžio 6 dieną gimnazijos mokiniai lankėsi VDU Žemės ūkio Akademijoje, kur tęsė projekto „Sumanaus moksleivio akademija“ įgyvendinimą, kurį remia Mažeikių rajono savivaldybė. Šiame susitikime dalyvavo mokiniai, kurie pasirinko verslumo klasę, norėdami įgyti teorinių ir praktinių žinių šioje srityje. Mokiniai išklaušė paskaitą „Reklama-tikėti ar ne?“ (doc. dr. Aistė Čapienė). Po teorinės paskaitos mokiniai tęsė veiklas grupėse. Gimnazistams teko dirbti komandose su Akmenės, Biržų, Šakių mokyklų mokiniais, bet ir kartu tobulinti viešo kalbėjimo įgūdžius. Taigi susitikimo metu gimnazistai suprato, kad reklama tampa svarbiausia priemone pritraukti kuo daugiau klientų, juos paveikti taip, kad jie taptų nuolatiniais jų kuriamo verslo klientais.

Birutė Gudauskienė, ugdymo karjerai specialistė, mokytoja

Tarptautinė patirtis – ateities projektams

Konstancija Kėvišaitė, III e klasės mokinė, lapkričio 16-19 dienomis buvo pakviesta ir sėkmingai dalyvavo renginių vadybos dirbtuvėse „Eurasia FLEX-Ability Workshop 2023“ Tbilisyje, Sakartvele. Po grįžimo iš FLEX (Future Leaders Exchange) programos, finansuojamos JAV užsienio reikalų ministerijos, Konstancija aktyviai prisidėjo prie American Councils for International Education komandos ir 2023-2024 metais atstovauja programai Mažeikių mieste. Laimėjusi atranką į dirbtuves, Konstancija džiaugėsi, kad pasitaikė ne tik puiki proga pažinti Sakartvelo sostinę, tačiau ir įgyti įgūdžių, padėsiančių efektyviau organizuoti veiklas bei prisidėti prie vietinės bendruomenės gerovės. „Eurasia FLEX-Ability Workshop 2023“ buvo kupina šaunių išpūdžių. Atranką laimėję dalyviai iš visos Europos klausėsi paskaitų apie komandinio darbo organizavimą, resursus bei biudžetą, projekto koncepto dizainą, refleksiją, laiko ir siekių planavimą, patys visų dirbtuvių metu kūrė savo grupinius projektus, domėjosi įvairių šalių kultūra, atstovavo savo valstybėms bei pažino Tbilisį. Įtempti mokymai atnešė daug žinių, kurias Konstancija panaudos ateities projektams. Vienas iš jų jau laukia patvirtinimo ir bus organizuojamas vasario mėnesį kartu su kitais Lietuvos delegacijos nariais.

Gimnazistai Mažeikių politechnikos mokyklos organizuotoje amatų mugėje „Kurkime Kalėdų stebuklą kartu!“

Gimnazijai atstovavo dvi komandos. Komandai „MMRG kūryba“ kruopščiai ruošėsi ir savo kūrybinius darbus pristatė: Viltė Raubaitė, I a, Ermita Grišiūtė, I a, Gustas Bukauskas, I d, Rugilė Gabalytė, II b, Deimantė Beržinskaitė, II c klasė. Komandoje „Virtuvės paslaptys“ triūsė ir kalėdinius sausainius kepė III b klasės vaikinai – Armandas Jedinkus, Šarūnas Lukošius ir Lukas Šimkevičius.

Visus gaminius mugėje Kalėdų seneliui pristatė ir padėjo prekiauti: Justė Danilevičiūtė, I b, Darija Urbonaitė, I b, Evelina Jakutytė, II e, Deimantė Beržinskaitė, II c klasė.

Šitokių renginių tikslas – ugdyti kūrybiškumą, darbštumą, verslumą, tarpusavio bendradarbiavimą ir atjautą vargšams bei ligoniams, nes dalis lėšų buvo paaukota labdarai.

Gimnazijos komandas globojo ir mugei ruoštis padėjo ekonomikos ir verslumo mokytoja Rima Meldaikienė ir technologijų mokytoja Sigrda Norvaišienė.

Kalėdinis krepšinio draftų turnyras

Gruodžio 20-osios vakarą gausiai susirinkusi bendruomenė sportiškai sutiko artėjančias gražiausias metų šventes. Be galo džiaugiamės ir dėkojame renginio idėjos autoriui ir organizatoriui II b kl. gimnazistui Justinui Vaizgėlai ir visai komandai, kuri padovanojo tokią šventę visai bendruomenei. Justinas pažadėjo, jog šis sporto renginys bendruomenę pradžiugins dar ne kartą.

SVEIKINAME OLIMPIADŲ, KONKURSŲ LAUREATUS, MOKYTOJUS

Mokyklinė anglų kalbos olimpiada III klasių mokiniams
Aleksandr Ganzijev, IIIa klasė. Mokytoja Vaida Petkevičienė
Eitvydas Jurdonas, IIIb klasė. Mokytoja Rita Meškienė
Skaiva Goluenko, IIIc klasė. Mokytoja Renata Šaltkauskienė
Beatričė Ruikaitė, IIId klasė. Mokytoja Renata Šaltkauskienė
Dominykas Norvaišas, IIId klasė. Mokytoja Renata Šaltkauskienė

Aistė Eičnaitė, IIIe klasė. Mokytoja Rita Meškienė
Karolina Bušmaitė, IIIe klasė. Mokytoja Rita Meškienė
Nedas Valančauskas, IIIf klasė. Mokytoja Jolanta Žutienė
Simas Buivydas, IIIf klasė. Mokytoja Jolanta Žutienė
Žanna Chvisiukovič, IIIf klasė. Mokytoja Jolanta Žutienė

Lietuvos mokinių biologijos olimpiada. I (mokyklinis) turas

I klasė

Eneidas Šiliauskas, Ie klasė. I vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Toma Čekytė, Ic klasė. I vieta. Mokytojas Algirdas Vilkas
Rasa Pudžiuvytė, Ia klasė. II vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Justas Šiurkus, If klasė. II vieta. Mokytojas Algirdas Vilkas.
Radvilė Užkuraitė, Ia klasė. III vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Domantas Šaltkauskas, Ib klasė. III vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė

II klasė

Edvinas Pukelis, Ila klasė. I vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Liucija Niciūtė, Ila klasė. I vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Haroldas Pogojus, Ila klasė. II vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Vytautė Šimkutė, Ila klasė. II vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Eimantas Petrikas, IId klasė. III vieta. Mokytojas Algirdas Vilkas
Domantas Šefronas, IId klasė. III vieta. Mokytojas Algirdas Vilkas

III klasė

Auksė Šimkutė, IIIe klasė. I vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Ada Deksnytė, IIIe klasė. I vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Elžbieta Lideikytė, IIIe klasė, II vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Saulė Skabeikytė, IIIa klasė, III vieta. Mokytojas Algirdas Vilkas
Lukas Janušas, IIIe klasė, III vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Kristina Mackelaitė, IIIe klasė. III vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė

Tarptautinis anglų kalbos konkursas „Best in English“

Pasidžiaukime šauniaisiais MMRG gimnazistais konkurse „Best in English“ pasiekusiais aukščiausių rezultatų.

Vytautė Kairytė, IVa klasė. Mokytoja Daiva Goštautienė
Danas Bliumas, IVa klasė. Mokytoja Daiva Goštautienė
Motiejus Pleinys, IId klasė. Mokytoja Neringa Savičienė
Dainius Jonušas, IId klasė. Mokytoja Daiva Goštautienė
Aleksandr Ganzijev, IIIa klasė. Mokytoja Vaida Petkevičienė
Beatričė Ruikaitė, IIId klasė. Mokytoja Renata Šaltkauskienė
Domantas Šefronas, IId klasė. Mokytoja Neringa Savičienė
Orestas Pilipavičius, IId klasė. Mokytoja Loreta Ginotienė
Haroldas Pogojus, II a klasė. Mokytoja Loreta Ginotienė
Viktorija Vaizgielaitė, IId klasė. Mokytoja Loreta Ginotienė
Kipras Pučekas, IId klasė. Mokytoja Loreta Ginotienė
Matas Radvilas, Ia klasė. Mokytoja Irena Urbonienė
Auksė Jagučanskytė, IId klasė. Mokytoja Renata Šaltkauskienė
Alantė Litvinaitė, IId klasė. Mokytoja Loreta Ginotienė
Ernas Radzys, IId klasė. Mokytoja Neringa Savičienė
Enrika Bernotaitė, IId klasė. Mokytoja Vaida Petkevičienė
Antaris Ivanauskas, IId klasė. Mokytoja Vaida Petkevičienė
Saulė Bijanskytė, Ila klasė. Mokytoja Renata Šaltkauskienė
Vytautė Šimkutė, Ila klasė. Mokytoja Loreta Ginotienė
Luka Jarockytė, IId klasė. Mokytoja Vaida Petkevičienė
Skaistė Pocevičiūtė, Ia klasė. Mokytoja Irena Urbonienė
Luka Kačinskaitė, Ia klasė. Mokytoja Rita Meškienė
Gabija Vainauskė, If klasė. Mokytoja Jolanta Žutienė

IV klasė

Ugnė Strazdauskaitė, IVb klasė. I vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Grytė Kunaikaitė, IVa klasė. II vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Patricija Kerė, IVd klasė. II vieta. Algirdas Vilkas
Dominyka Gurinaitė, IVb klasė. III vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė
Austėja Kleišytė, IVb klasė. III vieta. Mokytoja Lina Vičiulienė

(KI)Tokios pamokos

Artėjant šv. Kalėdoms grupelė I-III klasių gimnazistų susitiko šventinėje tikybos pamokoje, kurioje svečiavosi kunigas, teol. dr. Ramūnas Norkus (Dievo Tarno vyskupo Vincento Borisevičiaus beatifikacijos bylos bendradarbis ir Norvegijoje gyvenančių lietuvių

kapelionas).

Degant jau antrai advento vainiko žvakei, pamoka buvo skirta Šv. Rašto pažinimui. Susipažinome, uždavėme klausimus, parsiuntėme programėlę MyBible, kurios pagalba galima studijuoti bibliją šiuolaikiškai. Šiltai pabendraavome prie arbatos puodelio.

Sigrida Norvaišienė, technologijų mokytoja

(KI)Tokios pamokos

Graži bendrystė siejanti mus su komerciniais bankais tęsiasi. Ketvirtų klasių ekonomikos ir verslumo grupė, modulio Simulitinė įmonė metu, gruodžio 7 ir 14 dienomis lankėsi SEB banko Mažeikių skyriuje.

Ačiū bankininkams už suteiktas žinias gimnazistams, už pagalbą pradedant simulitinės įmonės finansų tvarkymą.

Rima Meldaikienė, ekonomikos ir verslumo mokytoja

(KI)Tokios pamokos

I b, c ir e klasių gimnazistai pilietinio ugdymo pamokoje sulaukė svečio. Tai mažeikiškis keliautojas Marius Kazlauskas, kuris 2023m. vasarą dviračiu iš Mažeikių nuvažiavo iki Afrikos per Europą.

Sukluso gimnazistai išgirdę, kad nuvažiuota 9235 km. Per 100 dienų. O kiek nuotykių ir sunkumų teko įveikti!

Dėkingi esame Mariui Kazlauskui už gebėjimą motyvuoti jaunimą, už gražių ir prasmingų darbų sklaidą ir Lietuvos vardo garsinimą.

(KI)Tokios pamokos

Grojimas būgnais ir dainavimas – tai tikra meditacijos forma, terapija, kurią naudoja daugelis pasaulio tautų ir genčių, nes ji prasklaido pilkus debesis, suteikia energijos, padeda paleisti baimę, blogas mintis ar emocijas ir atveria kelią į pasitikėjimą, džiaugsmą ir laimę. Tai būdas pažinti save ir atverti savo prigimtines savybes, gebėjimus, siekti sėkmingo, laimingo ir darnaus gyvenimo. Gimnazistai dalyvavo gyvosios Amerikos indėnų istorijos muziejaus vykdomose edukacinėse, patyriminėse programose „Būgnų ir dainų ratas“. Nuo seno senovės žmonės žinojo apie būgnų skleidžiamo garso ir jo vibracijos magiškas galias, kurios pakelia nuotaiką, stiprina kūną, protą ir dvasią. Ne veltui žmogui duotas ir balsas. Net be žodžių, vien garso galima išreikšti savo emocijas, pajusti save. Dainuodami ir muzikuodami galime įgyti daugiau sveikatos, harmoningam ir laimingam gyvenimui. Dainos ir muzika suartina kultūras ir žmones, leidžia juos geriau pažinti. Jai sklindant įsivyrėja taika, meilė ir darna, tiek žmogaus viduje tiek ir išorėje. Edukacijos dalyviai gavo po indėnišką instrumentą: būgną ar barškutį, su kuriais lavino tam tikrus muzikos ritmo ir dainavimo gebėjimus, kurie vėliau pravers ne tik muzikuojant, bet ir kasdieniame gyvenime. Atsipalaidavę ir pažadinę savo kūrybinę energiją kūrė ritmus, kurie dar niekada neskambėjo po šia Saule. (Edukacijos vykdytos pagal Kultūros paso programą).

Nuoširdžiai sveikiname Algirdą Vilką su dar viena autorine knyga „Pažinkime Lietuvos vorus“. Nelabai mieli padarėliai – visi nuodingi. Lietuvoje jų – 500 rūšių. Knygoje aprašyti net 250. Mokytojas vorais domisi jau trisdešimt metų. Knyga papildys mūsų bibliotekos fondus. Gero skaitymo.

RUBRIKA: ŠIMTAS ĮDOMIŲ FAKTŲ APIE MŪSŲ MOKYKLĄ (tęsinys)**11 faktas. Gimnazisto kepurėlė**

(atkelta iš 7 puslapio)

1928 m. rugsėjo 25 d. Švietimo ministerija rekomendavo gimnazijai įvesti naują mokinimas uniformą. Pirmiausia visiems mokiniams buvo privaloma nešioti kepurėles, kurios buvo standartinės visoms valdžios išlaikomoms aukštesniosioms vidurinėms mokykloms ir mokytojų seminarijoms. Berniukų kepurėlė – aksomo, tamsiai durpinės spalvos. Siūlės apsiūtos aukso spalvos apvadėliu. Kepurėlės snapelis kietas, juodas, blizgantis, truputį žemyn palenktas. Mergaičių kepurėlės buvo siuvamos iš tokios pat medžiagos ir spalvos, kaip ir berniukų; viršus minkštas, apdrišęs. Snapelis, kaip ir berniukų, siūlės apsiūtos tokiu pat aukso spalvos apvadėliu.

Išgaliojus naujosios uniformos nuostatus, prie uniforminių kepurėlių buvo segamasi metalinius ženklukus – VG. 1938 m. rugsėjo mėn. Mažeikių valstybinei gimnazijai buvo pagaminta 450 kepurėlių ženklukų. Juos darė Ch. Dembovičiaus įmonė, įsikūrusi Kaune. Tiek uniformos, tiek ir kepurėlės buvo dėvimos iki Antrojo pasaulinio karo. Gimnazijos muziejaus fonduose yra išlikusios trys gimnazistų kepurėlės. 2012 metų rudenį vieną jų padovanojo buvusi gimnazistė Vanda Galminaitė-Gražis, gyvenanti JAV.

2019 m. per mokyklos šimtmečio šventę atnaujintos gimnazisto kepurėlės pirmą kartą buvo įteiktos labai gerai besimokantiems šių ir ankstesnių metų gimnazistams. Jas gavo šie mokiniai: Gabrielius Buzas, Gintaras Repšas, Rūta Žulpaitė, Giedrė Žulpaitė, Gintarė Venskavičiūtė, Monika Kaminskaitė. Nuo 2020 m. kasmet gimnazisto kepurėlė įteikiama Garbės gimnazistui. Gimnazisto kepurėlę yra gavę šie mokiniai: 2020 m. - Justinas Viskantas, 2021 m. - Edgaras Narkus, Povilas Dapšys, 2022 m. - Eglė Damulytė, Eglė Žulpaitė. 2023 m. įteikta Redui Domkui.

12 faktas. Gimnazijos „centriniai rūmai“

Šitai buvo vadinamas pagrindinis mokyklos pastatas, kurį 1924-01-24 Švietimo ministerija perėmė iš iki 1918 metų čia veikusių Mažeikių cerkvinės mokyklos; kovo 22 d. jis atiteko progimnazijai. Šiame pastate buvo didelis prieškambaris, trys koridoriai ir 13 kambarių, iš kurių klasėms įrengti tiko tik trys. 1924 m. antrame aukšte visus penkis kambarius ir koridorių buvo užėmusi miesto pradinė mokykla, kuri čia įsikūrė dar prieš perduodant šį pastatą. Jai išsikrausčius, 1925 m. vasarą buvo suremontuotos patalpos, kurių remontui išleista 11845 litai. Įrengtos šešios klasės, salė, raštinė, direktoriaus kabinetas, fizikos-gamtos kabinetas, mokytojų kambarys ir mokinių drabužinė. Buvo planuojama šias mokyklos patalpas praplėsti, pristatant fligelius (sparnus), kur sutilpų ir tos klasės, kurios buvo nuomojamame geležinkeliečių name.

Kaip savo atsiminimuose rašo 1949 metų (23-oji laida) abiturientas Zigmas Balanavičius: „šį pastatą reikėjo restauruoti ir palikti ateinančioms kartoms kaip muziejų, kaip pirmąją Mažeikių mokslo židinį, iš kurio išėjo ir pasklido ne tik po Lietuvą, bet ir po visą pasaulį daug žymių ir garbingų žmonių“.

Dar 1929 metais buvo galvojama apie gimnazijos naujo pastato statybą, nes nuomojant patalpas iš Gelžkelio valdybos Stoties gatvėje ir dirbant gautame buvusios cerkvinės mokyklos pastate „Centriniai rūmai“ nebuvo apleisti. Pastatas stovėjo dar keletą metų. I-ame aukšte vyko darbų pamokos, įėjimas buvo iš kiemo pusės. Iš gatvės buvo paradinis įėjimas, kur iš abiejų vartelių pusių augo maumedžiai. Kažkokiu laikotarpiu II-ame aukšte buvo bendrabučio kambariai ir ten gyveno mergaitės, kitas bendrabutis buvo prie autobusų stoties. Šis pastatas nugriautas apie 1964 metus ir jo vietoje pastatyta sporto salė.

Laisvės gatvėje, mokytojai turėjo vaikščioti iš vieno namo į kitą, sunku buvo užtikrinti mokinių drausmę ir turto apsaugą. Bet šis klausimas kurį laiką buvo užmirštas ir atnaujintas tik 1942 metais. Tuometinė Švietimo vadyba buvo numačiusi statyti Mažeikių gimnazijos naujus rūmus. Jie turi būti atskiri, nesujungti su kita įstaiga. Rūmuose turėtų tilpti 24 klasės, įskaitant šalutinius kambarius (įvairius kabinetus, specialias klases), koridorius, taip pat didžioji reprezentacinė salė su balkonu, galerija, scena ir užkulisiais, dvi sporto salės (didesnė ir mažesnė), direktoriaus ir sargų butai. Iš pagalbinių ūkinių pastatų reikalingi sandėliai, malkinės, tvartas, daržinė, rūšys, garažas, pirtis su skalbykla. Projekte atskirų gyvenamųjų pastatų nenumatyta; direktoriaus ir sargų butai bus įrengti rūmuose. Šis projektas buvo tik provizoriškai sukurtas ir netrukus atidėtas. Mokykla ir toliau dirbo dviejose patalpose: centriname pastate Laisvės gatvėje ir antruosiuose namuose Klaipėdos gatvėje. Senosios mokyklos patalpos buvo ankštos, dirbama dviem pamainom. Miestui labai reikėjo naujos mokyklos. Ir pagaliau 1952 m. Švietimo ministerija paskyrė 3 milijonus rublių statyti naujam Mažeikių vidurinės mokyklos pastatui. Gavus lėšas, pastatas buvo pradėtas statyti šalia senosios medinės gimnazijos ir pabaigtas per 3 metus.

1955 m. gruodžio 26 d. mokykla perkelta į naujas patalpas. Tai buvo didelė šventė. To meto mokiniai mena, kaip stebėjosi iš čiaupo bėgančiu vandeniu, ne krosnimis šildomomis klasėmis. Žemesniųjų klasių mokiniai, panorėję susipažinti su mokykla, net pasiklydo pastato aukštuose. Mokytoja M. Šlekienė prisimena: *Kiek buvo džiaugsmo mokytojams, tėvams, mokiniams ir visuomenei! Po atidarymo nepabaigiamu srautu ėjo minios žmonių per visus aukštus džiaugdamiesi nauju kultūros židiniu. Tada pajutome ir mes, mokytojai, ką reiškia normali mokykla, kaip gera ir malonu dirbti ir po darbo pailsėti. Labai dažnai po pamokų dar neskubėdavome bėgti namo, dar pasėdėdavome mokytojų kambaryje, kur aptardavome visus mokyklos įvykius.* (Iš M. Šlekienės atsiminimų gimnazijos muziejuje).

13 faktas. Vydūną mokiniai nešė ant rankų

1934 m. kovo 5-6 d. d. Mažeikiuose „Vilniui vaduoti“ sąjungos komiteto ir mokyklų pakviestas apsilankė „Jaunosios Lietuvos“ sąjungos Garbės narys dr. Vydūnas.

Pirmąją dieną jis skaitė paskaitą „Tautos padermės gerinimas“ du kartus: Mažeikių gimnazijoje - besimokančiam jaunimui ir apskrities savivaldybės salėje - visuomenei. Antrąją dieną dr. Vydūną pagerbė miesto pradinė mokyklų mokiniai ir mokytojai (apie 700 žmonių). Čia po paskaitos pradinės mokyklos kanklių orkestras pakankliavo kelias lietuvių liaudies dainas. Tuometinė spauda rašė, kad „Išklausyti įdomios paskaitos ir savo akimis pamatyti lietuviybės apaštalą gausiu atsilankymu visuomenė aukštąjį svečių tinkamai pagerbė. Ta pačia proga daugelis mažeikiiečių įsigijo po kelioliką Dr. Vydūno vertingų veikalų“. Kaip mena to meto gimnazistai, išlydimą dr. Vydūną į geležinkelio stotį mokiniai nešė jį ant rankų. Tai rodo begalinę pagarbą šiai iškiliai asmenybei.

1924-1926 m. lietuvių, lotynų kalbas ir istoriją dėstė poetas, Telšių „Alkos“ muziejaus įkūrėjas Pranas Genys. Buvę mokiniai pasakoja, kad jis gyveno netoli mokyklos. Mokytojas buvo paralyžuotomis kojomis, ir mokiniai eidavo atsinešti jo į pamoką, o paskui vėl parnešdavo namo.

suskaičiuoti, įvertinti, sudėlioti į lentynėles, manau, nustebtume, nes paaiškėtų, kad tos 365 dienos mūsų balanse – labiau geros ir jaukios nei piktos, be vilties.

Tuoj prasidės naujas laikas – 366 dienos ir naktys, kurios labai greitai vėl pavirs akimirkomis.

Mano linkėjimas:

Branginkime laiką, kuris mums skirtas,

žmones, kurie yra šalia ne iš pareigos, o laisva valia, savo mintis, ketinimus, troškimus.

Mylėkime save ir pasaulį.

Atlaidžiai žvelkime į tą kelią, kurį jau nuėjome, ir su viltimi – į atkarpą, kuri dar tik prasidės.

Gimnazijos direktorė Asta Žukauskienė

Jau žiūrime į laikrodžius. Tiek nedaug liko 2023-ųjų...

Praėjo dar 365 dienos. Kartais atrodo, kad 365 akimirkos. Bent atmintis – kaip vaikiškas kaleidoskopas – greitai keičia vaizdus ir ornamentų dėliones. Būta jų visokių, bet dažniausiai – spalvingų.

Buvo juosvų ar pilkų, kai liūdėjome, norėjome ko nors kito – šviesesnio, gražesnio, tauresnio, malonesnio, prasmingesnio.

Buvo aukso blyksnių – kai jautėmės pasiekę Everestą viršūnę ir į pasaulį žvelgėme iš kvapą gniaužiančių aukštumų.

Buvo purpuro – ne iš karališko rūbo, kai tyliai kandžiojome lūpas ir sakėme: daugiau niekada...

Buvo pavasario žalumos, vasaros margumo, rudens ochros, žiemos grafikos.

Šiame spalvingame pasaulyje buvo daug ko ir buvome mes.

Jei galėtume prisiminti VISKĄ:

ATOŠVAISTĖS REDAKCINĖ KOLEGIJA

Laimonas Terasius, direktoriaus pavaduotojas ugdymui,
Dalia Pranciulienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja,
Sigitė Mackevičienė, informacinių technologijų mokytoja